

ובאותו זמן מתפשטת הלבנה מאותן קלפות חשוכות, ומתחדשת בלבושים יפים, וזהו חדוש הלבנה. זהו שכתוב ותסר בגדי אלמנותה מעליה, ונאמר בה תתחדש פנשר נעורייכי. ומיד שהיא מתחדשת, מיד מתקיים פסוק הנבואה בישראל: ואת רוחי אתן בקרבכם וגומר, ונתתי בכם לב חדש, ורוח חדשה אתן בקרבכם וגומר, ונבאו בניכם ובנותיכם.

חרי אלו יוצאים, והנה בעלי הקומה דופקים בפתח, שהוא הקומה של גוף המלך, שנאמר בו וגויתו כתרשיש, וזהו שנקרא שמים שבו נפתחו חמשה אורות. זהו שכתוב נפתחו השמים וראוה מראות אלהים, והם חמשה אורות שהם חמשה ספרי התורה, משום שהוא ו', ובו נפתחים חמשה אורות של אות ה', שעולים לחמשים שערי חרות.

ובזמן שאלה דופקים לפתח ואומרים אדני שפתי תפתח, נפתח להם שער ההיכל בכמה אורות מרקמים, מאירים מכל גוני העולם, ובזמן שאלה נכנסים להיכל, השכינה מלמדת עליהם זכות, ואומרת: רבון העולם, חרי בעלי הקומה האלה שמשפחים בתפלה אליך ארבע פעמים, ובשולש האחרונות שמים, כנגד ארבע האותיות שלך, וזוקפים ארבע זקיפות בהם לארבע האותיות שלי שהם אדני, להעלות ארבע שהם אדני, בארבע שהם יהוה, וצריך לכרע בכלם בשמונה עשרה חליות, שהם כנגד

ובהוא זמנא מתפשטא סיהרא מאלין קליפין חשוכין, ומתחדשא בלבושין שפירין, והאי איהו חדושא דסיהרא, הדא הוא דכתיב (בראשית לה יד) ותסר בגדי אלמנותה מעליה, ואתמר בה (תהלים קג ה) תתחדש פנשר נעורייכי, ומיד דאיהי מתחדשא, מיד אתקיים קרא (יחזקאל לו כז) דנבואה בישראל, ואת רוחי אתן בקרבכם וגומר (שם כז) ונתתי בכם לב חדש, ורוח חדשה אתן בקרבכם וגומר, ונבאו בניכם ובנותיכם (יזאל ג א).

הא אלין נפקין, הא מארי דקומה קא דפקין לפתחא, דאיהו קומה דגופא דמלכא, דאתמר ביה (דניאל י ו) וגויתו פתרשיש, והאי איהו דאתקרי שמים, דביה אתפתחון חמש נהורין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א א) נפתחו השמים וראוה מראות אלהים, ואינון חמש נהורין דאינון ה' ספרי דאורייתא, בגין דאיהו ו' וביה אתפתחון חמש נהורין דאת ה', דסלקין לחמשים תרעין דחירו.

ובזמנא דאלין דפקין לפתחא, ואמרין אדני שפתי תפתח, אתפתחת לון תרעא דהיכלא בכמה נהורין מרקמן, נהרין מפל גוונין דעלמא, ובזמנא דאלין עאלין להיכלא, שכינתא אוליפת זכו עלייהו, ואמרת רבון עלמא, הא אלין מארי דקומה דקא סגדין בצלותא לגבך ארבע זמנין, בתלת קדמאין תרי, ובתלת בתראין תרי, לקבל ארבע אתוון דילך, וזקפין ארבע זקיפות בהון לארבע אתוון דילי דאינון אדני, לסלקא ארבע דאינון (דף טז ע"ב א) אדני, בארבע דאינון יהוה, וצריך למכרע בכלהו, בתי חולין, דאינון לקבל תמני סרי ברבאן, דכלילן בתי

עלמין, ודא איהו דתקיננו

שמונה עשרה ברכות שכלולות
בכ"י העולמים, וזהו שתקנו
בעלי המשנה עד שיתפקקו כל
החליות שבשדרה, והשדרה היא
לולב, אם נפרצו עליו פסול,
כמו זה צריך שלא יפסיק
בשמונה עשרה ברכות התפלה,
שהם פנגד שמונה עשר נענועים
של הלולב.

כמו שבארוהו בעלי המשנה,
אפלו נחש כרוף על עקבו לא
יפסיק, משום שח"י העולמים
הוא שאחוז בין יהו"ה אדנ"י,
כמו זה: יאהדונה"י, שעולה
לחשבון אמ"ן, ומשום זה, אפלו
נחש כרוף על עקבו לא יפסיק,
כשהוא כורע בכרוף, ומה
שנאמר אבל עקרב פוסק, משום
שהרי פרושהו וחי בהם, ולא
שימות בהם.

ועוד, כל הכורע כורע בכרוף,
הרי פרושהו שצריך לכלל בו
עשר ספירות, שהם יו"ד ה"א
וא"ו ה"א, שהם כ' מן כרוף
כתר, ר' ראשית חכמה, ב' שתי
הה"ן, שכינה עליונה ושכינה
תחתונה, ו' שש ספירות, הרי
עשר, ובשבילו נאמר וברוף א"ל
עליון וגומר, ויתן לו מעשר
מכל. יוסף משום שזכה לצדיק
ח"י העולמים, שבו צריך
להשתחוות בכל הספירות אל
השכינה, זכה לחלום הנה. זהו
שכתוב והנה השמש והירח
וגומר. ונביא שעולה לדרגה
הזו, השמש והלבנה והכוכבים
והמזלות, כלם נותנים בו נביעה
בנשמתו, ורוח של נבואה
להתנבא מכלם, וזהו משתחוים
לי, שמכלם יורדת לו נבואה,
ומכלם נכללת נשמתו, וזהו
שכרם של בעלי הקומה הללו.
הרי אלה יוצאים, והנה אחרים
דופקים בפתח, והם בעלי הזרועות, ואומרים אדנ"י שפתי תפתח. מיד נכנסים שומרי השערים

מארי מתניתין, עד דיתפקקו כל חליות
שבשדרה, ושדרה איהו לולב, אם נפרצו עליו
פסול, פגוונא דא צריך דלא יפסיק בתמני סרי
ברכאן דצלותא, דאינון לקבל ח"י נענועין
דלולב.

במה דאוקמוהו מארי מתניתין, אפילו נחש
כרוף על עקבו לא יפסיק, בגין דח"י
עלמין איהו דאחיד בין יהו"ה אדנ"י, פגוונא
דא יאהדונה"י, דסליק לחשבון אמ"ן, ובגין
דא אפילו נחש כרוף על עקבו לא יפסיק,
כשהוא כורע בכרוף, ומה דאמר אבל עקרב
פוסק, בגין דהא אוקמוהו ^(ויקרא יח ט) וחי בהם,
ולא שימות בהם.

ועוד כל הכורע כורע בכרוף, הא אוקמוהו
דצריך לכלול ביה עשר ספירן, דאינון
יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאינון כ' מן כרוף כתת, ר'
ראשית חכמה, ב' תרין הה"ן שכינתא
עלאה ותתאה, ו' שית ספירן, הא עשר,
ובגיניה אתמר ^(בראשית יד כ) וברוף א"ל עליון
וגומר, ויתן לו מעשר מכל, יוסף בגין דזכה
לצדיק ח"י עלמין, דביה צריך למסגד בכל
ספירן לגבי שכינתא, זכה להאי חלמא, הדא
הוא דכתוב ^(שם לו ט) והנה השמש והירח
וגומר, ונביא דסליק להאי דרגא, שמשא
וסיהרא וככביא ומזלי, כלהו יהבין ביה נביעו
בנשמתיה, ורוח דנבואה לאתנבאה מפלהו,
והאי איהו משתחוים לי, דמפלהו נחית ליה
נבואה, ומפלהו אתפלילת נשמתיה, והאי
איהו אגרא דאלין מארי דקומה.

הא אלין נפקין, הא אתרנין דפקין לפתחא,
ואינון מארי דרועין, ואמרין אדנ"י
שפתי תפתח, מיד עאלין נטורי תרעין, ואמרין
דופקים בפתח, והם בעלי הזרועות, ואומרים אדנ"י שפתי תפתח. מיד נכנסים שומרי השערים